

Muallimmüellim

– Sami Biber · 24 Kasım 2019

Yıllar önce, hatta öğretmen olmadan önce okumuştum aşağıda yazacağım olayı. Hatırladığım kadarıyla anlatmaya çalışacağım.

Uzun yıllar önce genç bir öğretmen Doğu veya Güneydoğu Anadolu'da kuşların pek uçmadığı, kervanların ise neredeyse hiç geçmediği ücra bir köye öğretmen olarak atanır. O zamanlar öğretmenlere " Muallim" Dendiğinden herkes de ona köyde "Muallim Bey" diye hitap eder. Bir kişi hariç: Köyün akil adamı bir yaşlı vardır. Haydi ona Mehmet Amca diyelim. Evet, Mehmet Amca öğretmene hep " Müellim" Diye hitap eder. Öğretmen de " Yaşlı adam. Herhalde dili dönmüyor." Diye düşünerek Mehmet Amcaya " Müellim değil,Muallim" Diye herhangi bir uyarıda veya düzeltme talebinde bulunmaz.

Muallim Bey, köyde göreve başlar başlamaz ilk iş olarak adeta bir ahırdan farksız olan, bakımsızlık ve ilgisizlik sebebiyle neredeyse çökecek durumdaki okulu ele alır. Köylülerin ot ve saman deposu olarak kullandığı binayı bir amele gibi çalışarak, sonra da köylülerin yardımıyla okula benzer bir bina haline getirir.

Kendi maaşından okula soba alır. Okulun daha pek çok ihtiyacını kendi maaşından karşılayan öğretmen, okul binası içinde kendisine de kümes kadar bir yer yaparak orada yatıp kalkar.

İkinci önemli iş olarak okula gönderilmeyen kız çocukları meselesine el atar ve kız çocuklarının ana babalarını ikna ederek onları da okula kazandırır.

Daha önce inek ya da koyun seslerinin dolduğu okul binasından artık çocuk cıvıltıları gelmektedir.

Velhasılıkelam öğretmen dört elle sarılmıştır işine ve tabii ki işinin en önemli parçası olan yarınlarımızın umudu çocuklara.

Köyün çocuklarına düzgün Türkçe konuşmayı öğretirken kendisi de onların şivesini hatta bazı köy çocuklarının kullandığı ana dili öğrenmiş, onlarla iletişimde doğacak sıkıntıları da bertaraf etmiştir.

Tatil günleri olan Cumartesi, Pazar günleri bile devamlı köyde, öğrencileri ya da köylülerle birlikte olan genç muallim artık köyde herkes tarafından sevilen, sözü dinlenen bir insan olmuştur.

Böylece aradan aylar geçer.

Bir gün Mehmet Amca elinde içi kete dolu bir sini ile sınıfın kapısını çalar. Muallimin " Buyurun" Demesi üzerine de sınıftan başını uzatır.

- Muallim Bey ! Size ve çocuklara kete getirdim. Afiyetle yiyin.

Öğretmen kete için teşekkür eder ama bir şey dikkatini çekmiştir. O güne kadar kendisine" Müellim" Diyen Mehmet Amca şimdi " Muallim" Demektedir. Bunun bir hikmeti var mıdır acaba? Merakla sorar.

-Mehmet Amca ! Sen bana hep Müellim derdin. Şimdi ise Muallim diyorsun. Kelimenin doğrusunu mu öğrendin yoksa başka bir hikmet mi aramalıyım bu değişiklikte?

Mehmet Amca tebessüm eder.

-Senin müellim değil de muallim olduğunu gördüğüm, buna artık inandığım için sana bundan böyle müellim değil, muallim diyeceğim.

Öğretmen iki kelime arasında farkı aslında çok iyi bilmektedir ama yine de bunu Mehmet Amcanın ağzından duymak ister.

-İkisi arasında ne fark var ki Mehmet Amca?

Mehmet Amca adeta bir öğretmen gibi kara tahtanın önüne gelir ve sanki öğrencilere ders verir gibi konuşmaya başlar:

-Bugüne kadar bu köye gelen tüm muallimler maalesef bu köyde kalmadılar. Kimi hizmet süresini doldurmadan bir torpil bulup gitti,kimi görev süresini izinle, raporla geçirdi. En iyileri bile şehirde yaşadı, paydos zili çalar çalmaz da soluğu doğru evinde aldı. Çocukların meseleleriyle ilgilenen olmadı. Bu köyü kendileri için bir görev yeri değil sürgün yeri olarak gördüler. Talihlerine küstüler. Kara talihlerinin sebebi bizmişiz gibi bize küstüler. Çocuklara küstüler. Mesleklerine küstüler. Velhasılıkelam onlar benim nazarımda elem verici insanlardı. O sebeple de ben onlara elem verici manasında müellim dedim hep.

Sonra sen geldin. Seni de önceleri müellim sandım. Ama şimdi görüyorum ki sen elem veren değil ilim verensin. Yani hakkıyla bir muallimsin. O sebeple sana bundan böyle muallim diyeceğim.

Evet, öğretmenlik zor meslektir aslında. Öyle bazılarının zannettiği gibi "Sekiz ay çalış, dört ay yat." Mesleği değildir. Tabii ki bu mesleğe girerken her şeyden önce müellim değil muallim olmaya niyet etmiş olmak gerek.

Bütün meslektaşlarımın Öğretmenler gününü kutlarken hayatta olmayan değerli öğretmenlerimize Yüce

Rabbimden rahmet diliyorum. Ruhları řâd olsun.